

A bíboros dialógusra hívta Bulányit, de az valójában egyházi törvénszék (inkvizíció) volt. Lékai négy professzorral (Gál Ferenc, Rózsa Huba, Vanyó László, Erdő Péter) vallatta Bulányit (1981), aki nem válaszolt kérdéseikre. Kérte, hogy írásban válaszolhasson. A válaszok elkészültek, de kiderült, hogy azokról a témákról nem lehet vitatkozni, mert a bíboros és a professzorok képviselik az egyház hivatalos tanítását.

Pár hónap múlva Lékai egy írást küldött Bulányinak, amelyben a professzorok megállapították, hogy Bulányi mit tanít, és felszólították, hogy vonja vissza azokat. Bulányi azt válaszolta, hogy abból, amit a professzorok állítanak, ő semmit sem tanít, ezért azokból semmit sem von vissza.

Akkor a sajtóban közzétették, hogy milyen téves teológiai tanai vannak Bulányinak, és ezeket felszólításra sem hajlandó visszavonni, ezért tanait felterjesztik Rómába, a Hittani Kongregáció elé (1982). Közben azonban megvonták tőle a nyilvános papi működés jogát. Felszólították az egész magyar katolikus papságot és híveket, hogy vele és a hozzá tartozókkal semmiféle munkakapcsolatba ne lépjenek.

Három év múltán a Hittani Kongregáció prefektusa, Ratzinger bíboros, a II. Vatikáni zsinat konstitúcióiból összeállított, 12 pontos szöveggyűjteményt küldött aláírásra, amit Bulányi aláírt, de kiegészítette azt az ő 13. pontjával, amelyet szintén a Zsinatból idézett, és amely a lelkiismereti szabadságról szól (1985). Ratzinger nem fogadta el a választ, mert szerinte az a mondat relativizálta az összes többi.

Hátra volt még az utolsó lépés, a Hittani Kongregáció válasza Bulányi írásairól. A válasz megérkezett, és megjelent a katolikus sajtóban Ratzinger bíboros aláírásával; nem kevesebb olvasható benne, mint hogy írásában (Egyházrend) Bulányi „úgy ahogy hangzik, veszélyes, téves és félreérthető” nézeteket képvisel (1987).

Közben fordult a világ, Magyarországon rendszerváltás történt (1989), de a Bulányi-ügyben semmi nem változott. Tizenöt év után Bulányi levelet írt a prefektusnak: „...házamban 14 és fél év után a gyilkosok is kérhetik büntetésük törlését”. Ratzinger kérésére a 13. pontot a többi közé helyezték be, majd az újbóli aláírás után visszavonták az 1982-ben elrendelt korlátozó intézkedéseket (1997).

A büntetés visszavonását a sajtó Bulányi rehabilitálásának minősítette. Valójában semmi sem állt helyre. A Bokor Bulányi halála után is, mind a mai napig megbélyegzett, perifériára szorított és gyanakvással fogadott közösség maradt a katolikus egyházban. A kollaboráló magyar hierarchia a mai napig sem vallotta be bűneit az ateista államhatalommal való együttműködéséért, Bulányi és közössége üldözéséért sem. Nem kért a Bulányi által kibányászott kincsekből, azokból a tiszta jézusi eszményekből, amelyekből várható volna az egyház és a társadalom igazi megújulása.

Személyes utóirat

Gyurkának úgy kellett meghalnia, hogy egyházmegújító szándéka kudarcba fulladt. De harca nem volt hiábavaló. Isten Országának építése nem felekezettfüggő. Ahonnan kiküldenek minket, ahol nem fogadnak be az Örömhírrrel, ott nem szabad erőltetni azt. Ott kell építeni az Országot, ahol élünk, és tevékenységünket nem szabad jogi keretek közé szorítani. A bázison kell képviselnünk eszményeinket, és teljesíteni küldetésünket azzal az elszánt-sággal és bátorsággal, ahogy azt a mi nagy Eszmeharcosunktól láttuk!

Kovács László

BOKOR-logó

Az égő csipkebokor üzen.

Ég, de nem ég el. Feltűnő jelenség. Nem normális dolog, hogy a megszokott törvénytörésekkel, bevett szokásokkal ellentétben van egy mozgalom, amely azért van, hogy ég. Azáltal él, hogy emészteni látszik magát. Valahonnan táplálkoznia kell, ha képes erre. Csodabogár, érdekesség ... meghökkentő, figyelemfelkeltő. Ehhez nem kell botránkoztatásra törekednie, eléggé bicskanyitogató maga a léte.

Világít, és fel lehet rá figyelni. Akkor is világít, amikor környezete azt hiszi, hogy számára nappal van, hogy ő bizony világosban jár. Ez a Bokor ugyanis másféle fényt ad. Olyat, amelynek hatására igenekre és nemekre egyszerűsödnek le az emberek által túlbonnyolított kérdések. A bűnt bűnnek mutatja, az erényt erénynek. Nem változtatja fényét a szerint, hogy milyen ellenfények nyomulnak ellene, körülötte. Arra azonban vigyázni kell, nehogy füstje elhomályosítsa a lángját.

Éget, melegít. Kinek így, kinek úgy. Kiegyengeti magából és a hozzá csatlakozóból a salakot, és megtisztul, illetve megtisztít. Folyamatosan, hiszen salak mindig termelődik ott, ahol gyarlandó (= gyarló + halandó)

ember van. Az elszemélytelenítő világban személyi kapcsolatok melegét kínálja. Hogy ennek megtapasztalásához feltételek kapcsolódnak, például védőburkok levetése, álarcok felszámolása, értékszemlélet átalakítása? Ami érték, ahhoz fel kell zárkózni. Ami érték, azért áldozatot hozni természetes.

Megszólít. Nem magának ég, nem magáért van. Nem Tábor-hegyi camping. Valaki meggyújtotta valamire. Hang tud hallatszani belőle, a meggyújtónak a hangja. Egyszerű, közérthető szóval szólít meg. A megszólítást meghallónak arra kell vigyázni, nehogy zavaró, belső vagy személyek közötti égési pattogások, recsegések elnyomják a Hangot.

Küld. Mindenkit. Valójában persze csak azokat, akik felfigyeltek, bekapcsolódtak, előző szemléletükhöz képest jobb belátásra tértek („megtértek”). Tagjainak, bárhol élnek, működnek is, hordozniuk kell a lángot, amelybe bemelegedtek. Hogy felfigyeljenek az emberek, lényeglátókká legyenek, megtisztulva melegedjenek, és maguk is lángocsává váljanak. Ez minden vágya annak, aki maga is tüzet jött hozni ebbe a világba... és meggyújtotta ezt a Bokrot.

Király Ignác